

Határozatok Tára

C-326/12. sz. ügy

Rita van Caster

és

Patrick van Caster

kontra

Finanzamt Essen-Süd

(a Finanzgericht Düsseldorf [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A tőke szabad mozgása — EUMSZ 63. cikk — Befektetési alapokból származó jövedelmek adóztatása — A befektetési alaphoz bizonyos információk közzétételére és közzétételére vonatkozó kötelezettsége — A közzététel és közzétételi kötelezettségnek eleget nem tevő befektetési alapokból származó jövedelmek átalányjellegű adóztatása”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (első tanács), 2014. október 9.

A tőke szabad mozgása és a szabad fizetési műveletek — Korlátozások — Adójogszabályok — Jövedelemadó — Befektetési alapok által kifizetett jövedelmek adóztatása — A belföldi és külföldi befektetési alapok közzétételi kötelezettségét előíró nemzeti szabályozás — Az említett kötelezettségek nem teljesítése esetén az ezen alapokból származó jövedelmek átalányjellegű adóztatása — Korlátozás — Igazolás — Feltételek — Olyan nemzeti szabályozás, amely nem teszi lehetővé az adóalanyok számára a jövedelmek tényleges nagyságának igazolására alkalmas adatok vagy információk szolgáltatását — Megengedhetetlenség

(EUMSZ 63. cikk)

Az EUMSZ 63. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely előírja, hogy az e szabályozásban előírt bizonyos információk közzétételére vonatkozó, a belföldi és külföldi befektetési alapokra egyaránt alkalmazandó kötelezettségek valamely külföldi befektetési alap általi megszegése azt eredményezi, hogy az adóalany által az említett befektetési alaphoz szerzett jövedelmeket átalányjelleggel adóztatják, amennyiben az említett szabályozás nem teszi lehetővé ezen adóalany számára az említett jövedelmek tényleges nagyságának igazolására alkalmas adatok vagy információk szolgáltatását.

Jellegükből adódóan ugyanis e kötelezettségeket valószínűleg nem fogja betartani egy olyan befektetési alap, amely nem tevékenykedik az adóztató tagállam piacán, és nem célozza meg aktívan e piacot. Mivel az ilyen alapok általában külföldi alapok, az ilyen nemzeti szabályozás alkalmas arra, hogy eltántorítsa az érintett tagállamban lakó befektetőt valamely külföldi befektetési alaphoz való jegyzéstől, amennyiben egy ilyen befektetés anélkül tenné ki e befektetőt kedvezőtlen átalányjellegű adóztatásnak, hogy lehetőséget nyújtana számára a tényleges jövedelmei nagyságának igazolására alkalmas adatok vagy információk szolgáltatására.

Az ilyen szabályozás tehát a tőke szabad mozgása korlátozásának minősül, amelyet az EUMSZ 63. cikk főszabály szerint tilt.

Kétségtelen, hogy mind az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségessége, mind pedig az adóbeszedés hatékonysága biztosításának szükségessége olyan közérdeken alapuló kényszerítő indoknak minősül, amely igazolhatja az ilyen korlátozást.

Az olyan nemzeti szabályozás azonban, amely feltétel nélkül megakadályozza azokat az adóalanyokat, akik külföldi befektetési alapokban részesedést vásároltak, hogy attól eltérő kritériumoknak, különösen formai kritériumoknak megfelelő bizonyítékokat szolgáltatassanak, mint amelyeket e tagállam jogszabályai a nemzeti befektetések esetén előírnak, meghaladja azt a mértéket, amely az adóellenőrzések hatékonyságának biztosításához szükséges.

A gyakorlatban eleve nem zárható ki, hogy az említett adóalanyok olyan releváns igazoló dokumentumokat tudnak benyújtani, amelyek az adóztató tagállam adóhatóságai számára lehetővé teszik a befektetési alapokból származó jövedelmek utáni adó helyes megállapításához szükséges információk egyértelmű és pontos ellenőrzését. Bár lehetséges, hogy az említett adóalanyok maguk nem rendelkeznek valamennyi szükséges információval, nem zárható ki, hogy megszerezhetik azokat az érintett külföldi befektetési alapoktól, és közölhetik az adóhatóságokkal.

(vö. 36–38., 46., 49–51., 58. pont és a rendelkező rész)